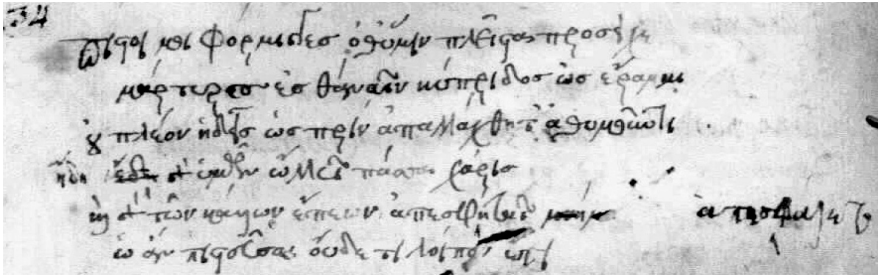

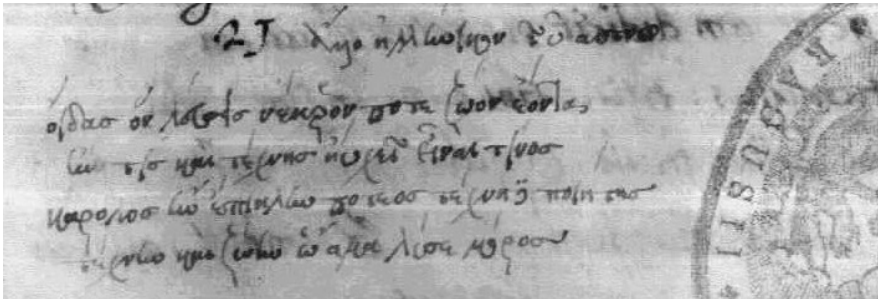
Appendix

EPIGRAMMATA GRAECA DAMIANI BENEŠSAE³⁶

I, 30

Πιστοὶ μοι φόρμιγγες, ὄθ' ὑμῖν πλείστα προσείχε,
 Μάρτυρες ἐς θάνατον Κύπριδος ὡς ἔραμαι,
 Οὐ πλέον ἤδεῖς ὡς πρὶν ἀπαλλάχθητ' ἄθυμοῦντι·
 ἤδη γὰρ ὑμῶν ὄλλυτο πᾶσσα³⁷ χάρις,
 Καὶ γὰρ τῶν καλλῶν³⁸ ἐπέων ἀπεσφάλατο³⁹ μνήμη,
 ὦτι ἂν πιστεῦσαι οὐδέ τι λοιπὸν ἔτι.

II, 21 Ἄλλο ἡλληνικὸν⁴⁰ τοῦ αὐτοῦ

Οἶδας ὃν λεύσεις νεκρὸν ποτε ζῶν ἐόντα,
 Ἦν τίς καὶ τέχνης ἠύχετο εἶναι τίνος;

³⁶ U ovom izdanju Benešinih pjesama modernizirana je interpunkcija i s gramatičkom normom ujednačena je akcentuacija. Sve fonomorfološke aberacije izvornika vjerno su reproducirane, a na njih upozoravaju bilješke uz tekst prijepisa. Za pomoć u uspostavi teksta autor članka duguje zahvalnost kolegama Ninoslavu Zuboviću s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Janiki Päll sa Sveučilišta Tartu u Estoniji.

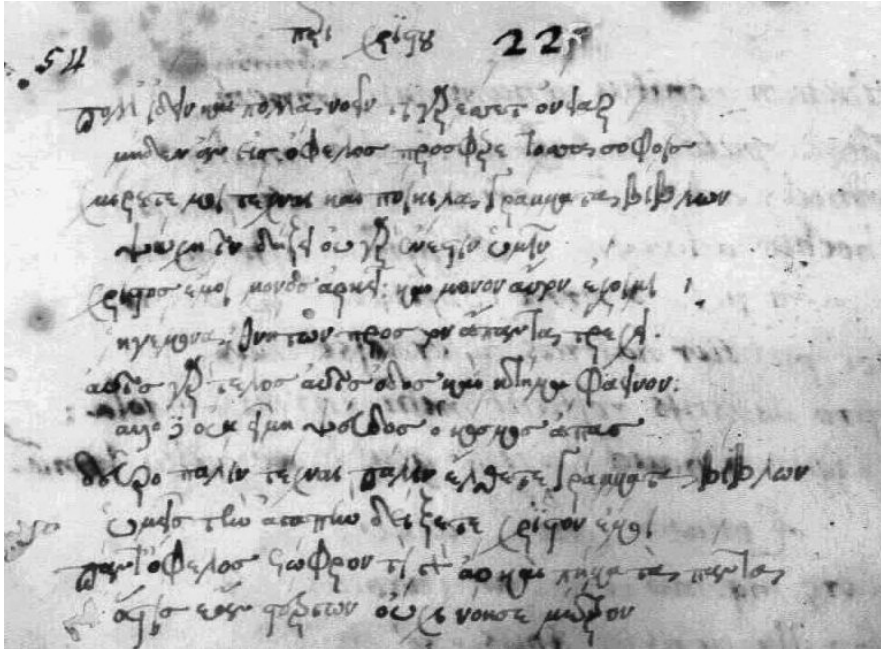
³⁷ ita

³⁸ ita

³⁹ in margine ἀπεσφάλετο.

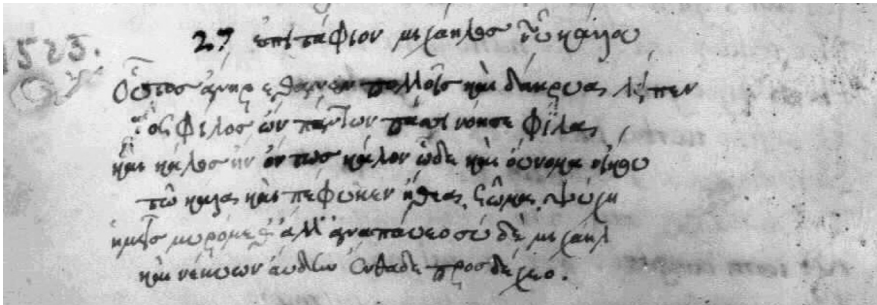
⁴⁰ ita

Κάρολος ἦν ἐπίκλην Πότεος, τέχνη δὲ ποιητής,
Τέχνην καὶ ζωὴν ᾧ ἅμα λῦσε μόρος.

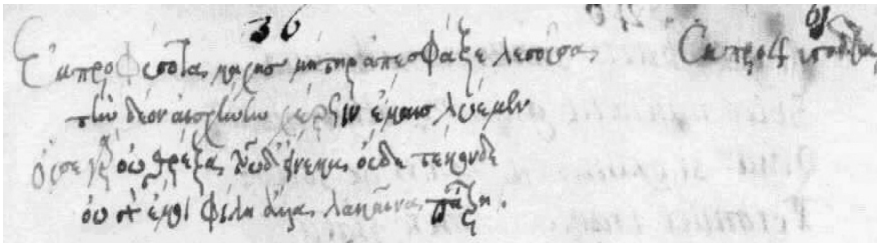

II, 22 Περὶ Χριστοῦ

Πόλλ' ἰδεῖν καὶ πολλὰ νοεῖν τί γὰρ ἔσσειτ' ὄνειρα
Μηδὲν ἂν εἰς ὄφελος πρόσφερε τόσσα σοφοῖς·
Χαίρετέ μοι, τέχνηι καὶ ποικίλα γράμματα βιβλῶν,
Ψυχὴ τὸν δὴ ζεῖ, οὐ γὰρ ἔνεστιν ὑμῖν.
Χριστὸς ἐμοὶ μόνος ἀρκεῖ, καὶ μόνον αὐτὸν ἔχοιμι
Ἐγεμόνα θνητῶν, πρὸς τὸν ἅπαντα τρέχει·
Αὐτὸς γὰρ τέλος, αὐτὸς ὁδὸς καὶ κτῆμα φαεινόν,
Ἄλλο δὲ οὐκ εἰ μὴ ψεῦδος ὁ κόσμος ἅπας.
Δεῦρο πάλιν, τέχνηι, πάλιν ἔλθετε, γράμματα βιβλῶν,
Ἵμεῖς τὴν Ἀγάπην δεῖξετε, Χριστὸν ἐμοί.
Πάντ' ὄφελος σῶφρόν τι γάρ, αὐ καὶ πῆμα τὰ πάντα,
Ὅστις ἐὰν στέργων οὐχὶ νόησε μέτρον.

II, 27 Ἐπιτάφιον Μιχαήλος τοῦ Καλλοῦ⁴¹

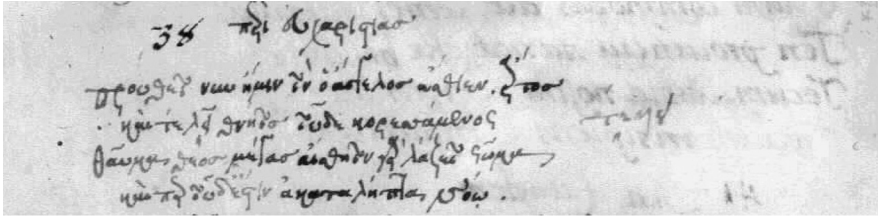
Οὗτος ἀνὴρ ἔθανεν πολλοῖς καὶ δάκρυα λείπεν,
 Ὅς φίλος ὦν πάντων πᾶσιν⁴² νόησε φίλα.
 Καὶ καλὸς ἦν ὄντως, καλὸν ᾤδε καὶ οὔνομα οἴκου,
 Τῷ καλὰ καὶ πέφυκεν ἦθεα, σῶμα, ψυχῆ·
 Ἥμεῖς μυρόμεθ', ἀλλ' ἀναπαύεο σὺ δὲ Μιχαήλ,
 Καὶ νεκύων αὐδὴν ἐνθάδε προσδέξεο.

II, 36

Ἐκπροφυγόντα⁴³ μάχης μήτηρ ἀπέσφαξε λέγουσα·
 Τὴν δέον αἰσχύνην χερσὶν ἐμαῖς λυμένη,
 Οὐ σὲ γὰρ οὐ θρέξα⁴⁴ τοῦδ' εἵνεκα οὐδὲ τέκνον δέ,
 Οὐ γὰρ ἐμοί, φίλη, ἄλλα, Λάκαινα πάτρη.⁴⁵

⁴¹ ita⁴² ita⁴³ e margine pro ἐκπροφυγότα⁴⁴ ita⁴⁵ ita in textu, sed forsitan melius Οὐ γὰρ ἐμοί, φίλη ἀλλά, Λάκαινα, πάτρη

II, 38 Περὶ εὐχαριστίας

Προϋθετο νῦν ἡμῖν τὸν ὁ ἄγγελος ἔσθιεν⁴⁶ ἄρτος,
 Καὶ τέλλει⁴⁷ θνητὸς τοῦδε κορεσσάμενος·
 Θαῦμα θεὸς μέγας, αἰσθητὸν γὰρ λάζετο σῶμα,
 Καίπερ τοῦδ' ἐστὶν ἀκατάληπτα νοῶ.

III, 26

Οὐρανοῦ ἀστερόεντος ἐγὼ γὰρ ἰσόχρονος εἰμί,
 Καίπερ τοῦδ' ἄλλως πολλὰ στεριζόμενος⁴⁸.
 Τοῦδε γὰρ ἦν αἰεὶ αὐγάζοντος ἀείδιον εἶδος,
 Πασσυδίη πολλοῖς ἄστρεσι⁴⁹ λαμπόμενον,
 Ἀλλὰ κάτω ζοφερὸς καὶ τοῦδ' ὑποκείμενος αὐτῇ
 Οὐρανόθεν πολλοῖς ὄμμασι βλεψάμενος.
 Ἀρσενικὴ δύναμις κείνος, τὸ δὲ θηλικὸν αὐτῇ,
 Τίκτω καὶ μήτηρ ὥσπερ ἅπαντα τρέφω.

III, 27 Περὶ Εἰράνας

Ἐγγονος ἡ Διὸς Εἰράνα πόλιν ἦν δὲ κατεῖχε,
 Αὐτίκα μὲν πλοῦτος τῆδε πάρεστι μέγας.
 Καὶ γὰρ ἑαυτῆς οὐκ ἄλλην δοξάζετο σπουδῆς
 Ἥμῃ⁵⁰, ποῦ τέμενος δυσὶν ἔνεστι θεαῖς,
 Εὐνομίη τε καλῇ καὶ σοὶ δ' ἀμᾶ, πότνια Δίκα·
 Ἄμφω γὰρ μεγάλων ὄντε κλέος πτολιῶν.
 Ὑμῖν γοῦν, ἀγαθῶν ὅσοι γλίχεσθε διδόντος,
 Μέλλοι τοῦ τεμένους κείμενα καλλὸν⁵¹ ἔχειν.

⁴⁶ *ita*

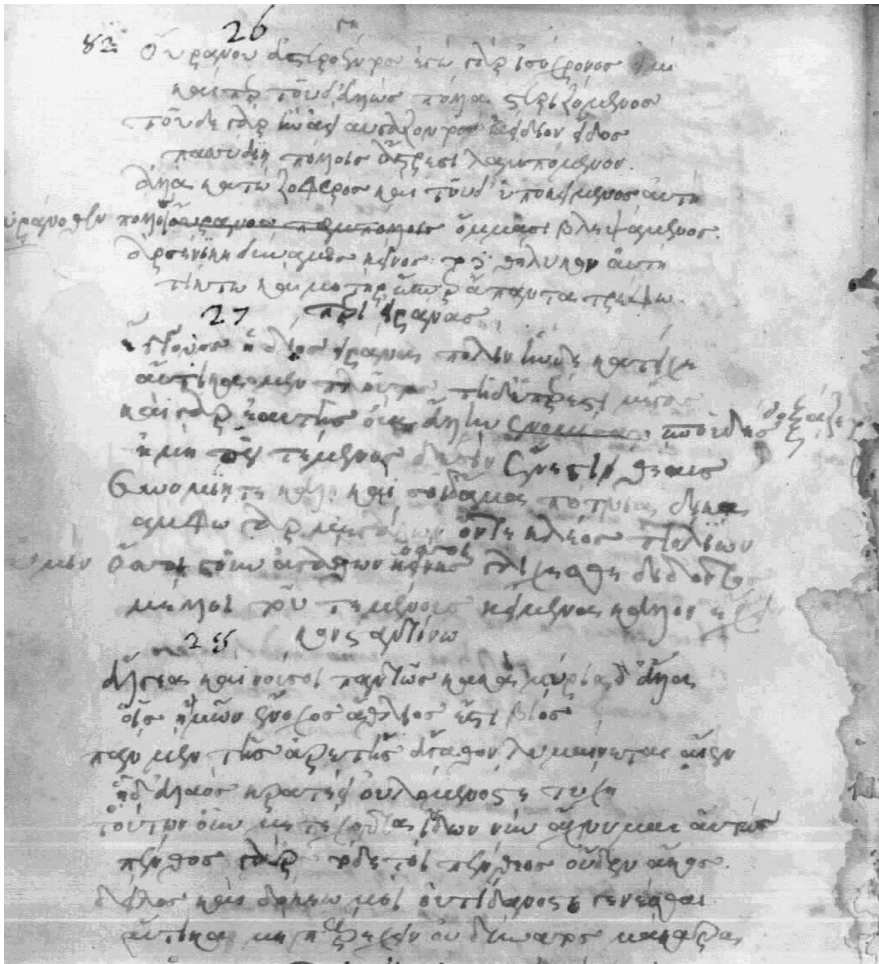
⁴⁷ *e margine pro τελει*

⁴⁸ *ita*

⁴⁹ *ita*

⁵⁰ *ita*

⁵¹ *ita*

III, 28 Κωνσταντῖνος⁵²

Ἄλγεα καὶ νοῦσοι, παντῶς κακὰ μύρια δ' ἄλλα,
 Οἷς ἡμῶν ἔνοχος ἄθλιός ἐστι βίος·
 Πᾶν μὲν τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν λυμαίνεται αἰέν,
 Ἥδ' ἀλαδὸς κρατέει οὐλόμενός τε τύχη.
 Τούτων οὖν μετέχοντα ἰδὼν νῦν ἄχνημαι αὐτῶς,
 Πένθος γὰρ τόδε, τοὶ πένθεος οὐδὲν ἄκος.
 Δειλὸς καὶ δοκέω μοι οὐτιδανὸς τε γενέσθαι,
 Αὐτίκα μὴ παρέχειν οὐ δυνατὸς μάκαρα.

⁵² ita